

Štajerske vesti.**LENKI GORIČARJEVI.**

Svež grob in v njem Lenka Goričarjeva! V cvetu življenja — stara jedva 26 let — je ostavila ta svet in se preselila v večnost. Na mozirski zemlji, ovenčani od spomladni cvetočega in jeseni polnega sadnega drevja in objeti od krasnih Savinskih Alp v ozadju, se je rodila. Tu je pohajala ljudsko šolo, kjer je bila svojim sovrstnikom in sovrstnicam vzgled marljivosti in pridnosti. Prestopiti je mogla kar v drugi razred dekliške meščanske šole v Celju, kjer je tudi bila med najodličnejšimi učenkami. Po dovršeni meščanski šoli se je vpisala v žensko učiteljsko šolskih sester v Mariboru. Pri raznih prireditvah v zavodu je s svojim nastopom očarala navzoče; zakaj z njo telesno lepoto so se družile nenavadne duševne zmoglosti. In tako je po odlično dovršenih študijah nastopila službo učiteljice na domači ljudski šoli, kjer je, ko si je pridobila usposobljenostno izpričevalo, zopet z odliko, postala tudi definitivna. Kot učiteljica je posvetila vse svoje moči svojemu stanu. Z največjo vztrajnostjo je izpolnjevala njegove težke dolžnosti. In ne zaman. Nje učenci in učenke so gospodično Lenko — kakor so jo imenovali — jako čislali in ljubili ter ji z lepim vedenjem in pridnostjo delali veselje. Istotako so jo spoštovali in ljubili tudi starši otrok. S svojimi stanovskimi tovariši in tovarišicami je delovala v najlepši slogi, ker je bila prepričana, da le sloga učiteljstva more ugodno uplivati na vzgojo in pouk. V narodnem ozirju je bila zvesta hčerka svojega naroda, ki mu je posvečala vse svoje moči. In sedaj se je ločila od nas. A ostavila je s svojim tako vzornim vedenjem in tako vztrajnim delom ved nam spomin, ki pač nikdar ugasnil ne bo. Zlasti se je bodo hvaležno spominjali njeni učenci in učenke. V mozirski zemlji počiva. Na kraj miru in počitka pa jo je spremlila nepregledna množica. Ko sta se govornika v ganljivih besedah od nje poslavljala, so se solzile oči vseh navzočih in glasen jok se je razlegal ob odprtem grobu, najlepši dokaz sočuvstvanja z njenimi starši, brati in sestrama ter sorodniki.

ANA VIDIČEVA.

Umrla je po dolgotrajni bolezni v Št. Pavlu pri Preboldu gospa Ana Vidic, vdova po zaslužnem pokojnem nadučitelju Josipu Vidicu, bivša učiteljica ročnih del. Z njo je legla v hladni grob vrta slovenska žena in blaga, nad vse požrtvovalna mati g. dr. Franca Vidica, c. kr. urednika državnega zakonika na Dunaju in g. Ottona Vidica, c. kr. sodnega svetnika v Ljubljani. Pokojnici blag spomin, rodoljubni rodovini pa naše globoko sožalje.

—**Imenovanja.** Definitivne učiteljice na svojih službenih mestih so postale: Martina Kovačičeva pri Sv. Barbari v Halozah; Filomena Tručičova pri Veliki Nedelji; Olga Majcnova v Manjšperku. — Bivši učitelj v Dolu pri Hrašniku, Alojzij Hofbauer, je postal def. šolski vodja v Turju. Učiteljica v Cirkovcah, Marijana Požarjeva, je imenovana za def. učiteljico v Št. Petru v Savinski dolini.

—**Ad vocem** »Vojna draginjska doklada za leto 1917.« V zadnji številki »Uč. Tov.« pravi Vaš štajerski dopisnik glede te doklade med drugim: »Kakšna razlika med učitelji in državnimi uradniki...« Graška »Pädagogische Zeitschrift« tozadevno v svoji številki z dne 30. januarja t. l. pa piše doslovno: »Aus Anlass der durch den Krieg geschaffenen aussergewöhnlichen Verhältnisse wurden für die Zeit vom 1. Dezember 1916 bis Ende Dezember 1917 die Steuern, Diensttaxen, Dienstverleihungs- und Quittungsstempelgebühren und obligatorischen Pensionsbeiträge, die von den vorhin festgesetzten (stehenden) Aktivitätsbezügen der Staatsbediensteten im Abzugswege einzuheben sind, vom Staate zur Zahlung übernommen. — Und der Lehrer?? — Bestehen auch für die »glänzend« besoldeten Volksschullehrer die »aus Anlass des Krieges geschaffenen aussergewöhnlichen Verhältnisse« oder nicht?? Um Antwort wird gebeten, aber nicht in Worten, sondern durch eine ganze Tat.« — Vederemo!...

—**C. kr. deželni šolski svet štajerski** je odredil, da tudi letos ne bo uradnih okrajnih učiteljskih konferenc.

—**Za šolarske kuhinje 50.000 K.** Deželni odbor štajerski je postavil v proračun za leto 1917. vsoto 50.000 K, ki se bo razdelila enakomerno med ljudske kuhinje.

—**Ob organizaciji.** Piše se nam od Drave: »Čitajoč 9. poglavje Vašega listkarja Slamoštev v zadnji številki »Uč. Tov.« obišle so me razne misli glede našega organizacijskega dela. Sam sem bil svoje dni udeležen pri tem delu. Vsakdo, ki je bil kdaj angažovan tozadevno, ve, kaj je mislil namigniti listkar. Jaz sam pa si usojam pribiti nastopno: 1. Organizator hodi svojo pot ter ima vedno celokupnost svojega stanu nesebično pred očmi. 2. Kdor je samopašen ter gleda le na svoj interes, ta v tako delo ni sposoben pa se mu tudi ne bode udinjal. 3. Pravi organizator je za svojo osebo imel še vedno efektivno škodo. Mogoče, da se mu prizna njegova trdajubivost. Ako bi šlo za to, priskočiti mu na pomoč, ko bi mu eventualno pretela nevarnost: o tačas pa se poskrijejo vsi njega dverzni hvalitelji, češ, naj si pomaga — sam... In gorje mu, če tega ne vzmore!« Kdor je sam bil kdaj udeležen pri snovitvi naših društev itd., mora absolutno priznati istinitost teh trditvev.

—**Tovariš Franc Kranjc,** nadučitelj pri Sv. Barbari v Halozah, se nahaja sedaj v Kotoru pri etap. poveljstvu. Dosegel je po svoji marljivosti in vztrajni zvesti službi stopnjo praporščaka. — Piše nam kar v verzih, kako je zadovoljen: »Juhu! od 21. januarja sem tu, pred letom dni smo k vojakom šli, in tu smo sedaj, imamo svet raj! Imamo še vsega zadosti, kruha in mesa pri kosti. Kadar pa pridem domu, takrat bo juhuhu!«

—**Odlikovanje.** Učitelj na Vranskem, Riko Pestevšek, sedaj poročnik pri 27. pešpolku je odlikovan s srebrnim Sig-num laudis.

—**Poročil se je 8. t. m. bivši učitelj g. Srečko Zaločkar,** sedaj narednik »Cesarjevičevega polka« z gospodično Gusto Živko, hčerko tovariša Avgusta Živka v Slivnici pri Mariboru. Bilo srečno!

—**Vojne doklade štajerskim učiteljem.** Deželni odbor štajerski je v seji dne 7. februarja 1917 dovolil učiteljem nove vojne doklade in sicer oženjenim brez otrok 460 K, s 3 ali 4 otroki 600 K, čez 4 otroke 700 K. Razlike v plači so pri moških, ki so gažisti in pri učiteljskih dvojicah; doklada za neoženjene znaša 260 K; za učiteljice ročnih del 120 K.

—**Vpokojen je učitelj in vodja šole v Gornji Rečici pri Laškem H. Hribernik.** Šolsko vodstvo je prevzel začasno vpokojeni učitelj Edvard Jevnikar v Laškem.

—**V tretjič odlikovan je** Zmago Bregant, učitelj v Lehnu, sedaj praporščak pri nekem dalmatinskem polku za hrabro obnašanje v bitkah pri Gorici z veliko srebrno in bronasto kolajno. Imenovani je sin učitelja v pok. Jurija Breganta, ki je poslal sedem sinov na bojišče.

Goriške vesti.

—**g. Cesarjev odgovor na poklonstvo goriškega deželnega odbora.** Sodeželani! Dne 31. januarja t. l. je bil deželni odbor Goriško-Gradišanske milostno sprejet v slovesni avdijenci od Njihovih Veličanstev presvitelega cesarja Karla I. in presvite cesarice Cite. Na poklonstvo, ki ga je predložil deželni odbor pred Najvišji Prestol imenom našega ljudstva, je blagovolilo. Njegovo Veličanstvo najmlajstovite odgovoriti: »Poklonstvo moje poknežene grofije Goriške in Gradišanske me je radostno ganilo. Mnogokrat in mnogokrat sem s prisrčnim sočutjem mislil na prebivalce te dežele, ki so tudi v najtežjih dneh ostali neomajno zvesti cesarju in državi ter prenašajo vse preizkušnje te vojne z izgledno požrtvovalnostjo. Hrepenim po času, ko bom mogel z božjo pomočjo in vsled hrabrosti Mojih vrlih čet porušeno zopet pozidati in lepo mesto Gorico ter od narave tako bogato oblagodarjeno deželo, to našo dragoceno posest, obuditi k novemu življenju. Blagovolite vsem Mojim ljubim in zvestim Goriščanom sporočiti, da se morajo v tem času težke preizkušnje kakor tudi v bodočih srečnejših dneh vedno zanesti na Mojo najtoplejšo vladarsko skrb.« Izvršuje Najvišji ukaz, sporočam svojim sodeležanom tolažljive besede Njegovega Veličanstva, ki bodo brez dvoma zbudile v vseh najglobokejšo hvaležnost in bodo v našem ljudstvu ohranjene kot večni spomin. — Dunaj, dne 6. februarja 1917. Dr. Faidutti, deželni glavar.

—**g. Iz šolske službe.** V VIII. činovni razred je pomaknjen vadniški učitelj na c. kr. ženskem učiteljsku v Gorici Andrej Lasič, c. kr. okrajni šolski nadzornik v Tolminu, v IX. činovni razred pa Anton Kutin, vadniški učitelj na c. kr. ženskem učiteljsku v Gorici.

Tržaške vesti.

—**Deželni glavar goriški Mnsgr. dr. Faidutti** je obiskal v spremstvu deželnega šolskega nadzornika Fr. Matejčiča »Zaposlovalne tečaje za goriške slovenske gimnazijce« v Trstu ter podaril za uboge učence-begunce 1000 K.

—**V Sv. Križu pri Trstu** je jako dobro uspela prireditve v korist organizacije oskrbnic vojaških sirot dne 11. t. m. Dne 20. t. m. se je ponovila prireditve z istim programom a z znižano vstopnino. O lepi prireditvi nam je obljubljeno daljše poročilo.

—**V Spodnjih Škofljah** je umrl tovariš Andrej Gabrijelčič, star šele 24 let. Mlademu tovarišu blag spomin.

—**Tovariš Anton Gregoretič,** učitelj v Rodiku (Istra), nam piše s Kosovega, kjer se nahaja v Vučitrnu kot okrajni šolski voditelj. Prepotoval je v vojaški suktnji celo državo in Srbijo. Spominja se našega lista nele z besedami; ampak — »da ne bo imel po vojski ne kapitala, ne dolga!« — tudi s poravnavo vse od začetka vojne zaostale naročnine. Iskreno ga pozdravljamo in zahvaljujemo na zvestobi, želeč mu, da se po končani zmagoviti borbi vrne zdrav in čil v solčno mu domovino.

—**Odkritje kipa cesarja Franca Jožefa na realki v Trstu.** Pretekli teden se je vršilo na tržaški mestni višji realki slovesno odkritje doprsnega kipa pokojnega vladarja, cesarja Franca Jožefa I. Patriotski slavnosti so prisostvovali: namestnik baron Fries-Skene, kontreadmiral baron Koudelka, vladni komisar dvor. svetnik Kreklich, zastopniki civilnih, vojaških in avtonomnih oblasti in odposlanci tukajšnjih učnih zavodov. Po slovesnem odkritju kipa je navzoča šolska mladina defilirala pred spomenikom in položila pred spomenikvence raznih razredov in učnih zavodov.

Istrske vesti.

—**Iz šolske službe.** V VIII. činovni razred je pomaknjen vadniški učitelj na c. kr. vadnici v Kastvu Ivan Bunc, c. kr. okrajni šolski nadzornik za šolski okraj Volosko.

Splošni vestnik.

Velikost pomorskih ladij. Ker se sedaj toliko bere o ladjah, ki jih potaplja potpomorski čolni in je velikost vseh teh ladij označena v tonah, ustrežemo gotovo svojim bralcem, ako jim podamo članek iz »Edinosti«, v katerem je natančno raztolmačen izraz tona. Podučljiv odstavek se glasi: Kaj je pravzaprav tona? Čitamo o ladjah, ki so toliko in toliko ton velike, potem zopet o ladjah, ki imajo toliko in toliko izrinjenja vode (deplacement), končno o tovoru toliko in toliko ton, ali pa celo, da je n. pr. ladja velika 3000 ton, ali 5000 ton tovara. Človek končno res ne ve, kaj naj bi si mislil o vsem tem, ko se beseda »tona« uporablja za popolnoma različne pojme. In ravno sedaj v vojni je tona ladijskega prostora velikanskega pomena, tako da naj stvar pojasnimo nekoliko natančneje. Rekli smo: »tona ladijskega prostora«. O takih tonah se v resnici tudi izključno govori, kadar gre za uspehe podmorske vojne. Povedano ni to vselej, temveč se navadno pravi: »Potopljen je bil angleški parnik s 6450 bruto-registriranimi tonami.« Registrirane tone so vedno prostorne tone in povedo, koliko prostorne vsebine ima potopljena ladja. Za trgovinsko ladjo je to najtežavnejše, ker je od tega odvisno, koliko tovara mora naložiti ladja. Prostorna vsebina ladje določa nje trgovinsko vrednost. Ker trgovinska ladja plačuje pristojbine in davke po svoji trgovinski vrednosti; je jasno, da se prostorna vsebina ladij določa po približno enotnem postopanju, torej z neko mednarodno mero. Če mislimo pri ladji vseskupno prostorno vsebino, potem imenujemo to bruto-prostorno vsebino, ki jo merimo na bruto-registrirane tone. Vseskupna prostorna vsebina pa ne donša naravnost koristi, ker se ne more porabiti vsa za tovor; pač pa donša korist le neto-prostorna vsebina. Ladje se tudi v resnici obdavčujejo po neto-vsebini in mora biti ta vsebina za vsako ladjo uradno označena in potrjena s takolimenanim mernim pismom. Neto-prostorna vsebina se najde, če se od bruto-registriranih ton odštejejo oni prostori, ki niso določeni za tovor in potnike. Mednarodno se je sprejela kot enota za mero angleška registrirana tona, ki ima 2:83 kubičnega metra. »Tona« je angleška beseda in pomeni »sod«, ker so nekdanj velikost tovarnega prostora računali po številu sodov določene velikosti, ki so jih mogli nakr-

cati v ladjo. Velikost trgovinske ladje se torej najjasneje označi z navedbo vseskupnega ladijskega prostora, to je z bruto-registriranimi tonami. Glede neto-prostorne vsebine si ne moremo nikdar napraviti prave slike o ladji, ker more ta ladja naložiti razmeroma veliko več, ali manj blaga, kot pa ona. Tako ima n. pr. nemški velikanski parnik »Vaterland« 54.282 bruto - registriranih ton in samo 23.548 neto-registriranih ton; nemški parničan ton. Takoena rdgo umhl umhl mlmnik »Borkum« pa ima 5642 bruto-registriranih, pa vendar 4194 neto-registriranih ton. Tako je torej razmerje med tema dvema parnikoma zelo različno. »Vaterland« je skoraj desetkrat večji od »Borkuma«, a glede neto-vsebine pa samo šestkrat, in sicer zato, ker »Vaterland« kot brzoparnik potrebuje veliko prostora za stroje in premog, kar se ne šteje za prostor, ki donša korist. Angleži seveda za svoje izgubljene ladje navajajo vedno vsebino v neto-tonah, pač zato, ker so številke vedno znatno manjše in se zde torej izgube znatno manjše kot so pa v resnici. Iz zgoraj povedanega pa tudi izhaja, da ni nič čudnega, ako se pravi, da parobrod s 6000 bruto-registriranimi tonami vozi 8000 ton tovara. Brez označbe »reg.« (»registriranih«) pomenja ena tona vedno težo 1000 kilogramov. Sod, ki drži eno registrirano tona, torej 2:8 kubičnega metra, mora pač držati 2:8 kubičnega metra vode, ki tehta 2:8 utežnih ton, torej 2800 kilogramov. Če bi sod napolnili z živim srebrom, ki je 13:6 krat težje kot voda, bo vsebina soda tolikokrat težja. Če bi imel parnik 6000 bruto-ton in samo 4000 neto-ton, torej 11.320 kubičnih metrov, bi nosil 11.320 ton, če bi bil naložen samo s čisto vodo. Ali more parnik nositi to vodo, je seveda drugo vprašanje, toda poudarjati je le treba, da ni nič čudnega, če ima ladja več utežnih ton tovara, kot pa prostornih ton vsebine. Še nekaj o vojnih ladjah. Tako čitamo n. pr.: 9. januarja je neki naš podmorski čoln potopil angleški parnik »Cornwallis« s 14.300 tonami. Tu ni pisano »registriranih ton«, in se mora torej razumeti utežne tone. Navedeno število znači res težo ladje. Pri vsakem telesu, ki plava v ravnatežju, je teža vode, ki jo izrine telo, enaka teži telesa. To je splošno znan fizikalni zakon. Če pravimo torej, da ladja izrine 14.300 ton vode, pomenja to, da ta ladja tehta 14.300 ton. Če torej čitamo: ladja ima 18.000 izrinjenja vode, ali, kakor se pravi navadno, ladja ima deplacement 18.000 ton, je treba razumeti, da ta ladja tehta 18.000 ton. Pri trgovinskih ladjah se navadno ne navaja deplacement, ker je jasno, da bo ladja izrinjala sedaj več, sedaj manj vode, pač po tem, kakor je naložena. Čim težje je naložena, tem bolj se potaplja v vodo in tem več vode mora izriniti. Pri vojnih ladjah je ta izraz v navadi, ker se pri njih tovor le neznatno menja in tako tudi teža izrinjene vode.

O zalostnih narodnostnih razmerah Slovkov na Ogrskem piše češki list »Venkov«: Po najnovejših statističnih podatkih je bilo naštetih v drugi polovici monarhije 2.019.641 oseb s slovaškim materinim jezikom. Od 56 poslancev iz slovaškega jezikovnega okoliša so 3 Slovaki. Srednjih šol (gimnazij, realk, učiteljskih) je v tem okolišu 33, ali v vseh je učni jezik madžarski. Na ljudske šole v slovaškem okolišu hodi 246.107 slovaških otrok ali od teh samo 18.363 v slovaške šole, pa tudi v teh se uči madžarski jezik 18 ur na teden. Poleg tega je 987 šol z 80.363 slovaškimi otroki, v katerih se poučuje samo madžarski, in 899 šol z 80.929 otroki, v katerih je dovoljeno v najnižjih razredih, ako se to zahteva, deloma vporabljati slovaški jezik. Končno je še 669 šol s 66.506 otroki, ki se jih poučuje v madžarskem in materinskem jeziku. Torej samo osem odstotkov slovaških otrok se vzgaja slovaško, ali tudi ti se morajo 18 ur na teden učiti madžarski. Pri sodnih in pri vseh državnih oblastih dobiva Slovak tolmača, ako uradnik ne zna slovaško. Uradni jezik je madžarski.

Konfiscirana knjiga. »Wiener Ztg.« razglašala konfiskacijo knjige »Kroaten und Slovenen«, ki je izšla v zbirki za spoznavanje tujih narodov v znani založbi Diederichs v Jeni.

Najnovejša knjiga profesorja Foersterja — konfiscirana! Ta profesor monakovskega vseučilišča ima večne borbe za svojo idejo pomirjenja med narodi in proti vsaki narodni pretiranosti. Nedavno je izdal knjizico z naslovom »Mladina in svetovna vojna«. Pisana je seveda v duhu njegovih idej. To knjizico so v Nemčiji prepovedale vojaške oblasti. Profesor Foerster piše listu »Münchener Post«, da se je z ozirom na skrajno neugoden vtis, ki ga je ta prepoved napravila v inozemstvu (neki francoski list je priobčil članek z nadpisom: »Kako nemška vlada deluje

za mir!) pritožil pri državnem kancelarju. Prepoved pa doslej še ni razveljavljena. »Vsenemški listi — dostavlja Foerster — smejo nadalje izhajati in kompromitirati nemški duh v inozemstvu; knjiga pa, ki more jačiti zaupanje v novo Nemčijo, se zaseja. Kaj koristi vse »pojasnjevanje inozemstvu, če se pa taki pogreški ne prekličijo?«

Avstrijski državni in vojni dolgovi. Avstrijska kontrolna komisija za državne dolge objavlja izkaz o stanju avstrijskega državnega dolga koncem proračunskega leta 1915/16, torej do 30. junija 1916. Ves avstrijski državni dolg znaša 36 milijard in 27:8 milijonov kron za letno potreščino obresti 1 milijarde in 478 milijonov kron. Pri tem še ni všteto peto vojno posojilo 4412:8 milijonov kron. Do konca junija 1916 so znašali vojni dolgovi Avstro-Ogrske 24.552:5 milijona kron ter so zahtevali obresti 1027:2 mil. K. Drugi avstrijski državni dolgovi pa so znašali 11.475:3 milijona kron.

F. Landau je objavil zanimiv račun o stroških sedanje vojne. Od začetka vojne so imele vojskujoče se države, v kolikor je znano, 295.407 milijonov mark dolga. S tem pa še niso pokriti vsi stroški vojne, nego, jim je prišteti izdatke, ki so jih imele nevtralne države, ker so morale svoje armade pripraviti za vsak slučaj. Dalje je treba prišteti stroške, ki jih je vojna povzročila občinam, dalje vojne škode, uničenje ladij, itd. Landau navaja potem, da se je od leta 1493. pridobilo zlata li za 116.110 milijonov mark, železnice, kar jih je sploh na svetu, ceni na 2887 tisoč milijonov, vrednost vsakoletne žetve na celem svetu pa ceni povprek na 289 tisoč milijonov mark. Treba bi torej bile žetve desetih let celega sveta, da bi se vojni stroški pokrili. Landau končuje svoja izvajanja takole: Velikanske so vsote, ki jih je požrla vojna do začetka leta 1917; na dan velja vojna 323.548.740 mark, na uro 13.841.197 mark, na minuto 224.687 mark. Vsaka sekunda, ki jo bo še trajala vojna, bo veljala ne glede na drugo škodo vsaj 3745 mark gotovega denarja.

Sovrašтво Angležev proti Nemcem je povodom napovedi poostrene podmorske vojne znova vzplamtelo. Angleško časopisje divja proti Nemčiji ter ji grozi z najhujšim maščevanjem. Ker je nemška vlada napovedala, da bodo podmorski čolni potopili v zaprtem okolišju vsako ladjo, torej tudi hospitalske ladje, predlagajo angleški listi, da naj se vozi vedno v hospitalskih ladjah tudi primerno število ranjenih nemških vojnih vjetnikov. »Globe« vprašuje, kaj je z obljubo, da bo dala angleška vlada postreliti za vsako potopljeno hospitalsko ladjo po pet odličnih nemških vojnih vjetnikov ter zahteva, da se kot prvega ustrelji sina velikega admirala Tirpitz, ki se nahaja v angleškem vjetništvu. »Evening Standard« napoveduje, da bo sedaj nastala doba takega barbarstva, kakršnega še nismo doživeli.

Ilirski ali slovenski. Po »Slov. Narod« povzamemo sledečo zanimivo zgodovinsko črtico: V zadnjem času se je med češkimi in nemškimi listi vnela vnovič stara pravda ali se reče po nemško »cechisch« ali »böhmisch«. Pri tej priliki razpravljajo češki listi tudi o »upravičenosti označbe «Ilirci» za Slovence oziroma Jugoslovane. Po starih Ilirih, prebivalcih srednjega in severnega dela balkanskega poluotoka, se je imenovala rimska provinca Iliricum, v kateri so se za časa preseljevanja narodov naselili Slovenci. Sosedje so imenovali nove slovanske prebivalce Ilire, dočim so se pa le-ti sami imenovali Slovenci, in tako je nastalo dvojno imenovanje tega naroda. Vkljub temu, da so Slovenci ustanovili posebne države, je vendar trajala dalje in se ohranila prvotna etnična označba še do danes, o čemer imamo dovolj dokazov. V starih bolgarskih in tedanjih grških pisateljih se balkanski slovanski prebivalci imenujejo »Slovenci« in njihov jezik »slovenski jezik«. Isto nahajamo pri dalmatinskih pisateljih. Makedonsko, dalmatinsko in slovensko ljudstvo govori še danes slovenski, pa naj to zvoní v narečju »slovenski« ali »slovenski«. Slavonija je ljudstvu »slovenska dežela«. Kar se tiče označbe »ilirski«, je treba poudarjati ilirsko gibanje v minulemu stoletju in tudi na literaturo prejšnjih časov. Odtod izhaja, da je tisto imenovanje pravilno, s katerim se je narod sam v zgodovini predstavljal. Prav je torej, da imajo južni Slovenci dve imeni: »Ilirci« in »Slovenci«. Da ste se ti imeni že pred 70 leti nadomestili z imenovanjem »Jugoslovani« je treba jako obžalovati in to tem bolj, ker sta bili ti dve zgodovinski in znanstveno utemeljeni označbi po krivem skoraj izrinjeni iz rabe. H koncu bodi še pripomnjeno, da je »kralj ilirski«, t. j. kralj slovenski eden naslovov avstrijskega cesarja.

Razgled.

— **Madžarski Belgrad.** Oficiozni »Pester Lloyd« objavlja članek o Belgradu ter popisuje bedo, ki vlada tam. »Tem bolj živahno pa je madžarsko življenje v Belgradu, ki kaže danes lice južnega srbsko-madžarskega mesta. Slišati je dosti madžarsčine in čebljanja madžarskih gospodov in dam v kavarnah; v mestu je lepa madžarska knjigarna, po ulicah prodajajo srbski fantiči madžarsko časopisje. Glej, vizija starega Andrassyja in Kallaya se je uresničila: Madžar, ki teži proti vzhodu, ki kot pionir »Dranga nach Osten« zasaja zapadno kulturo v balkansko ozračje, ki je še vedno polno srednjega veka.« Belgrad ima danes bolj madžarski kakor nemški značaj. To ni slučaj, ampak uresničenje namenov ogrske vlade, ki je srbsko ozemlje v prvi vrsti želela zagotoviti Ogrski, ker so na Poljskem večinoma avstrijski častniki in uradniki. Madžarska kultura in gospodarstvo izžareva na Balkanu že stoletja in naj se vojna konča tako ali tako, ta proces se bo nadaljeval in krepil tudi v miru. Seveda se morajo madžarski pionirji potruditi, da bodo imeli ljudstvo. Važno vlogo igrajo madžarske banke in trgovci, ki so bolj agilni nego avstrijski. Avstrijci so na drugem mestu.«

— **»Slov. Narod«** prijavlja po »Österreichische Rundschau« razpravo poslanca **Pernerstorferja**, v kateri ocenjuje razne nemške spise o balkanskih in orientalnih razmerah. Znana stvar je, da so nemški spisi o teh deželah navadno jako enostranski in pomanjkljivi in se ne morejo primerjati z italijanskimi, francoskimi in angleškimi spisi. To ima jako naraven vzrok. Francozom, Angležem in Italijanom gredo pri takih studijah njihovi diplomatični zastopniki na roke ter jim dajo na razpolaganje tudi svoje informacije, med tem, ko so n. pr. pri avstrijskem poslaništvu v Carigradu svoj čas nekega avstrijskega publicista brez komplimentov postavili pred prag, ko se je oglašil za informacije. V Pernerstorferjevi razpravi so najbolj zanimiva nekatera priznanja. Pernerstorfer pravi: Dasi nam je Balkan tako blizu in nas vežejo z njim bistveni interesi, smo se vendar z njim le malo bavili. Širša javnost se je jako malo zanimala za ljudi in deželo tam doli in ve čudovito malo o njih. Nevednost o teh stvareh je mati smešnih nazorov in neprijetnih nesporazumljenj. Pernerstorfer se ni motil v tej sodbi.

PO SKLEPU LISTA.

Po sklepu lista smo dobili iz **Ricmanj** poročilo, da je tamkaj umrl tovariš **Kristijan Bogatec** nadučitelj v p. in posestnik. Bil je več let I. podpredsednik in upravni odbornik Zaveze. Več o blagem pokojniku prihodnjič.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vsled pomanjkanja prostora smo morali odložiti poročilo o štirih dobrotelnih koncertih Glasbene Matice v Ljubljani, katero priobčimo prihodnjič.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Radivoj Korene.

Last in založba »Zaveze avstrijskega jugo-slovenskega učiteljstva«.

Tiska »Učiteljska tiskarna v Ljubljani.«

Širite naš list!

— **Pridobivajte mu novih naročnikov! — Poravnajte staro in obnovite novo naročnino!**

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim, v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica »Učiteljskega konvikta« v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do 30. januarja 1916 **K 28.706-99**

Uradne ure: Vsak četrtek in vsako soboto od 1/5. do 1/6. ure popoldne.

Velesenj. učiteljstvo opozarjamo na zbirko pesmi, ki so izšle v »Učiteljski tiskarni«. To je lepa Engelbert Ganglova knjiga

„Moje obzorje“,

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v »Učiteljski tiskarni«. Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 h več.

Naj bi ne bilo učiteljice in ne učitelja, ki bi ne imel v svoji knjižnici te lepe knjige.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Koncem leta 1915 le imela vlog . . . . . K 48.500.000.—
Rezervnega zaklada . . . . . „ 1.330.000.—

Sprejema vloge vsak delavnik.

Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo
c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%, izven Kranjske pa proti 5 1/4% obrestim in proti najmanj 1% oziroma 3/4% odplačevanju na dolg.

Ali ste že član društva „Jubilejska samopomoč“?

Društveniki so lahko učitelji, njihove žene in učiteljice po Kranjskem, Štajerskem, Primorskem in Koroškem. V društvo se sprejemajo le oni, ki še niso stari nad 45 let.

Pri pristopu v društvo se plača pristopnina, ki se ravna po starostnih letih in sicer do 25 let 2 K 50 h, od 25 do 30 let 5 K, od 30 do 35 let 10 K, od 35 do 40 let 15 K, od 40 do 45 let 20 K; poleg tega še 2 K za prvi smrtni slučaj, 2 K letnine, 1 K vpisnine, 30 h upravnine in 20 h poštuine.

Letno se plačuje 30 h upravnine in 2 K za rezervni fond, ki je znašal koncem XII. upravne dobe 8052 K 99 h.

Po društvenikovi smrti izplača načelnništvo takoj zakonitni dedičem tolikokrat po 2 K, kolikor je društvenikov (sedaj 250). Po smrti društvenika plačajo drugi društveniki po 2 K za nadaljni slučaj smrti.

Vsa pojasnila glede pristopa v društvo daje predsednik
IVAN SCHMEIDEK, učitelj v Krtini, p. Dob.

Hranilnica in posojilnica „Učiteljskega konvikta“, v Ljubljani

r. z. o. j.

Čekovni račun št. 12.366.

Zadružnik našega denarnega zavoda postane lahko vsak, kogar sprejme načelnstvo. Delež 50 K, se mora takoj polno vplačati. Posebno se priporočajo ti deleži kot osnovne glavnice učiteljskih društev. Deležne vloge se obrestujejo po 5%.

Vstopnine se enkrat za vselej plača 2 K.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsacega, ako tudi ni zadružnik. Obrestna mera je 4 1/2%.

Obrestovanje se pričinja dvakrat na mesec in sicer: 1. in 16. dne vsacega meseca.

Posojila se dajo le zadružnikom na osebni kredit po jako ugodnih pogojih. Posojila dovoljuje načelnstvo. Načelnstvene seje so vsako 2. in 4. delavno soboto v mesecu. Zadruga plačuje na željo za svoje dolžnike premije ter tudi posreduje pri zavarovanju.

Vrača se po spodaj navedenih načinih. Vsakdo si lahko izbere način vračila po svoji osebni potrebi in po svoji plačilni zmožnosti.

Vsacih 100 K posojila se vrača po načinu:

mesecnih rokov	rokov	rok
A v 12 in sicer	11 a 9 K — h,	12. 4 K 73 h
B " 18 "	17 " 6 " — "	18. 3 " 56 "
C " 24 "	23 " 4 " 50 "	24. 4 " — "
D " 38 "	37 " 3 " — "	38. — " 66 "
E " 46 "	45 " 2 " 50 "	46. 1 " 81 "
F " 60 "	59 " 2 " — "	60. — " 70 "
G " 70 "	69 " 1 " 75 "	70. 1 " 42 "
H " 85 "	84 " 1 " 50 "	85. 1 " 26 "

Informacije pošilja zadruga vsakomur franco, kdor vpošlje 20 h v pisemskih znakih. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Dopise je naslovljati edino na zadrugo, ne na posamezne člane načelnstva. Zadružni lokal je v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6.

Uradne ure za stranke so izzemšči praznikov vsak četrtek in vsako soboto od 1/5. do 1/6. ure popoldne.